

JETHRO TULL

A NEW DAY REPORT #135

Duben 2020

- Vydavatelé „toho nejnepravidelnějšího“ ze všech fanzinů se rozhodli nám přinést v této nelehké době i nějaké ty dobré zprávy:
- Ian hrál 10.2. 2020 na koncertě Marca Almonda v Royal Festival Hall in London on 10th February – viz <https://vimeo.com/404535059/89bfe27a00>.
- Ian nahrál písničku We thank you s Leslie Mandokim jako poděkování lidem v první linii (viz web www.jethrotull.cz)
- Svým článkem „K vyloučení pochybností“ (viz můj nedávný e-mail členům FCJT) měl Ian možnost jednou provždy vysvětlit a vyjasnit svá pravidla používání názvu Jethro Tull, ale ve skutečnosti se mu to opět nepovedlo. ...
- Rees píše: „Bez Martina Barre to nejsou žádní Jethro Tull?! – kdybych dostal jednu penci pokaždé, když někdo na facebooku napíše mantru ‘No Martin, No Tull’, už bych teď měl 3.281 liber, tak už dost... co se týče lana, on JE Jethro Tull, a, buďme k sobě upřímní, má na to právo... Opravdu by ale teď, s příchodem Joe Parrishe na kytaru, je na čase říci: ‘Tohle je nová sestava Jethro Tull’, vydat pod hlavičkou kapely nové album a dále koncertovat pod stejným názvem. Jasně, spousta fandů by to opět popudilo, a Rees by mohl vydělat na Facebooku dalších 3.281 liber, ale tuto patovou situaci je třeba ukončit. Být Tull, nebo být Ian Anderson, ale ne obojí. Já jsem pro Tull“, uzavírá Rees.
- **Rozhovor s IA – JETHRO TULL 2020 – PŘÍMO OD ZDROJE** (anglicky „FROM THE (HEAVY) HORSE’S MOUTH“) přinesl tyto informace: Nová sestava kapely IA/JT s Joe Parrisem na kytaru zahájila turné pod názvem Prog Years (Artrocková léta) ve Španělsku, ale byla po pouhých dvou vystoupeních drsně zastavena epidemií. Joe nepoužívá noty, a tak si musel muziku pamatovat zpaměti. První koncert v Barceloně mu to moc nešlo, ale na tom druhém v Madridu už měl vše pod kontrolou. IA musel kvůli viru zrušit natáčení pořadu k 250 výročí narození Beethovena, kdy měl k němu domů přijet německý televizní štáb. Ian si teď nepouští v obavách o své zdraví domů vůbec nikoho. Je považován za starého a zranitelného, a jeho zdravotní podmínky hrozí, že pokud by se nakazil virem COVID-19, pravděpodobně by to nezvládl, ani kdyby ho umístili v nemocnici na ventilátor. Není jisté, zda se do léta situace zklidní, a tak doufá, že promotéři dají lidem možnost vrácení peněz za vstupenky. Většina míst v Evropě a v Británii se zdá schopná akceptovat zrušení koncertů a vrátit peníze, které dostali, přes značné náklady, které s přípravou vystoupení už měli. Kapela většinu letošních koncertů už zrušila a snaží se je posunout na rok 2021 nebo dále.
- Co se týče nového alba, Ian má hotovo sedm tracků, na kterých už kapela hraje. Dalších pět musí nahrát sám a další členové kapely přidají své party. V omezené míře tedy Ian na albu pracuje, a řada věcí se dá dělat na dálku, alespoň s těmi, kdo to umí a zvládá si posílat přes web složky WAV atd. To ale nejsou ve skupině všichni, někteří takto pracovat nezvládají, vysvětluje Ian.
- Ian zvažoval společné domácí vystoupení s Joem Parrisem, které by se přenášelo online ale ze strachu z nákazy buď od Joa, který by jel vlakem, nebo od nahrávacího štábu, projekt raději zrušil.
- Dočkáme se možná konečně DVD/CD dílka The Rock Opera – *na tomhle* by Ian pracovat prý mohl...
- Co se týče „knižních verzí“ remixovaných a doplněných verzí alb JT, vypadá to, že Steven Wilson má teď jiné starosti, a že jeho preferencí bylo vydat v této podobě vše od JT pouze do roku 1980...
- Rees vznesl na závěr zajímavou otázku – na facebooku se prý objevila myšlenka, že by stálo za to přepracovat album Under Wraps a vytvořit verzi s *živým bubníkem*. Uvažuje o tom Ian? Když prý před mnoha lety s tímto nápadem oslovil Rees Doane Perryho, ten prý, když se přestal smát, poslal ho do pr..le! ☺ Ian opáčil, že o tom často přemýšlel, protože všechny ostatní nástroje na albu jsou hrány živě. Zmínil se i Stevenu Wilsonovi, ale ten se prý na tuto *návnadu* nechtyl. „Byla by to práce

pro kompetentního bubeníka na několik dní. Studia jsou teď zavřená, a i tak by náklady byly minimálně £12,000 za studio, režiséra a bubeníka. Takže Warneři by za to asi neradi platili, neb prodejní potenciál by stejně nebyl velký...“ uzavírá Ian rozhovor.

- **Rozhovor s MB** – také on ruší a přesunuje koncerty, až do září to moc nevidí, a v půlce září by snad měli jet s kapelou do USA. Ale pochybuje, že lidé na koncerty přijdou – omezení se budou rušit jen zvolna a postupně. Vlády, právníci, epidemiologové – ti všichni budou mít koncerty a jejich povolení až na posledním místě seznamu. A ani lidé sami určitě nebudou chtít riskovat a moc se nepohrnou...
- Martin chválí nedávné turné MB Bandu po Jižní Americe. Vše bylo super, promotéři měli *tah na branku*, a v době počínající epidemie byla všude na letištích dokonalá hygienická opatření – zato po návratu domů na Heathrow prý nic, jako by se nic nedělo. Hrůza, děsí se Martin. Odehráli sedm koncertů -pro celkem cca 7 -8 tis. lidí, což bylo super. V Argentině a Chile už těsně po nich zavírali kvůli viróze sály, takže si kapela připadala „jako Indiana Jones, který běží po lanovém mostě, a ten se za ním propadá“ (smích). Nestihli odehrát koncerty v Peru a Mexiku, mrzí ho to, čekalo tam hodně fandů. Chválí si spolupráci s klávesistou Adamem Wakemanem (syn Ricka Wakemana) – ten kapelu doplnil v Jižní Americe spolu s Dee Palmerovou. Martin by s ním rád spolupracoval i nadále, kdykoliv ho Ozzy Osbourne uvolní (ale přeje přitom samozřejmě Ozzymu pevné zdraví ☺).
- MB se chystá smíchat a vydat DVD vystoupení ve Wildey Theatre u St. Louis z loňského května. Jde o celé vystoupení spolu se zpěvačkami Alex a Beccou, a také s Dee a Clivem...
- Také připravuje knihu s nakladatelem (?) Patem Kentem – dal mu již před rokem spoustu napsaného textu a hromadu fotek, Pat už s Martinem pořídil i rozhovory, takže kniha časem snad spatří světlo světa...
- „Nedokončené turné bylo pěkně rozjeté, byl jsem mentálně připraven sestavit novou show pro letošní rok, zkoušeli jsme intenzivně s Adamem Wakemanem na palubě. Je to velice frustrující, že nemůžeme hrát, ale doufáme, že snad brzy uvidíme světlo na konci tunelu a vrátíme se co nejdříve k normálu...“ shrnuje situaci Martin.
- Následuje recenze koncertu a fotky z něj autora Martina Webba (kráceno) : **Ian Anderson Presents Jethro Tull The Prog Years**, Barts, Barcelona, Španělsko, 28. února 2020 (= my můžeme brát jako upoutávku na podzimní koncerty v ČR, pokud k nim dojde – doufejme že ano!)
- Seznam skladeb: *Thick As A Brick / Nothing Is Easy / Living In The Past / Hunt By Numbers / Bourée / Black Sunday / Dangerous Veils / Banker Bets, Banker Wins / My God/ [přestávka] / The Clasp /Wicked Windows/ The Zealot Gene / Pavane / Dark Ages / Aqualung (orchestral version) / Locomotive Breath / The Dambusters March / Cheerio (tape)*
- Webb na úvod vyjadřuje názor, že novátorský přístup Jethro Tull k jejich hudbě vždy spíše znamenal, že byli progresivní rockeři, než nějací do sebe zahledění artrockeři (jako někteří jejich současníci). Pokud kdy koketovali se skutečným artrockem, pak to byly skladby *Thick As A Brick* a *A Passion Play*. První jmenovanou Ian také koncert zahájil, a, jak poznamenal Martina Webb, jeho oblíbená *A Passion Play* mu naopak na playlistu večera chyběla...
- Obecenstvo bylo naopak potěšeno zcela novou písní z lanova dosud nevydaného alba (které by podle lana mělo mít artrockového ducha). Textem je skladba *The Zealot Gene* věnována současným problémům světa s extrémismem, zatímco hudebně ji jako vždy nelze přesně po prvním poslechu zařadit. Zahajuje ji chytlavý riff na flétnu, a dále se vyvíjí v rockovém stylu, který by dobře zapadl na alba *TAAB2* nebo *Homo Erraticus*. Vyhledky jsou tedy nadějně...
- A co nový kytarista? Bylo to jeho první vystoupení, takže se soustředil na noty. Dobře zpívá, takže se zhostil jako hlavní zpěvák některých náročnějších vokálních linek. Ian zpívá nízko, nestíhá tempo skladeb, někdy už jen místo zpěvu text odříkává. Joeova pomoc s vokály není (zatím) tak zjevná, jako byla ta od Ryana O'Donnella, ale je vítaná. Co do kytarové hry má podle Webba Joe blíže spíše k Martinovi Barre než k Florianovi Opahle, ale má volnou ruku dát kytarovým breakům svůj vlastní otisk. A jeho sólo v *Aqualungu* prý mělo vsutku působivé kudrlinky...

- A dále - recenze koncertu **Martin Barre Bandu ve Warehouse 23**, Wakefield, UK, z 8. února 2020 Sepsal Richard Gascoyne (kráceno):
- Rok 2019 byl speciální - Martin and Co. hráli s bývalými členy Tull a navíc zpěvačky Alex Hart a Becca Langsford vystřihly omamný mix hudby Jethro Tull – tohle léto si budeme všichni pamatovat! ☺ Kapela však nepolevila ani letos. Jejich “*Show na téma Tull*” je natolik energické a hrané s takovým nasazením, že nenechalo lidi ve Wakefield’s Warehouse 23 vydechnout od začátku (*Song For Jeffrey*) do konce (*Locomotive Breath*). Kde Martin tu energii bere?, ptá se Richard Gascoyne... Předkapelou byli m.j. Apostle, kteří začali jako mladí Black Sabbath a skončili zvukem a’la Marillion...
- Všechny skladby MB Bandu byly skvělé, ale sluší se vypíchnout *Jump Start*. V minulosti ji Tull často hráli, a nyní jí MB Band dal zcela nový život. Na koncertě podle recenzenta zazněla zatím pro něj nejlepší verze písně – měla světlo i stín, místy byla zahraná velice tvrdě, a dovedena k dechberoucímu finále. Seznam skladeb: *Song For Jeffrey/My Sunday Feeling/Back To The Family /For A Thousand Mothers/Nothing Is Easy/Lone wolf/Back To Steel/Hymn 43/I Want You (She’s So Heavy)/Aqualung/ War Child/ Minstrel In The Gallery/Heavy Horses/Songs From The Wood/Cross-Eyed Mary/Teacher/A New Day Yesterday/Jump Start/ and for the encore Locomotive Breath*.
- Na závěr jsem vybral jednu recenzi CD z tohoto čísla AND, a sice kapelu **COLD FLAME** s jejich albem **Waiting For God** CFRCD15 2019 Cold Flame jsou také velice populárním tribute bandem Jethro Tull a jinak eklektickou kapelou, hrající blues/rock/art rock, píše Rees. Vede je Pat Rowbottom, ten také občas přispívá články do AND. *Waiting For God* je jejich cca 15. album. Jde o námětové album se 14 skladbami. Vliv Tull je nesporný na celém albu, zejména díky hojnému užití andersonovské flétny hráče Marka Parkinsona. Přesto však nejde o kopii Tull, Flame mají svůj vlastní super materiál. CD lze m.j. pořídit přímo od kapely www.cold-flame.co.uk, tam je také seznam jejich akcí, ať už jako Tull tribute (elektricky či akusticky), nebo vystoupení s vlastním materiálem, ale zatím ne teď, píše David Rees, a já dodávám, že právě Cold Flame poslouchám ze Spotify, a věřte tomu nebo ne, zní mi to jako Jethro Tull s čerstvým zpěvákem ☺! Úspěšný návrat do normálu a hodně **ZDRAVÍ** všem! Vláda